

Maandag: Gedicht: Stille week (Cor van Vliet)

Stil zijn zal ik
want de dagen die komen
heb ik nodig om te
leren begrijpen waarom.
Nu zoek ik nog
naar antwoorden.
Wie bent U?
Blinden zien
doven horen
lammen staan op.

Geef me een paar dagen
om te ontdekken
wie U bent.
Stil zijn wil ik
maar wel voorlopig,
zoals een geheim
dat straks onthuld wordt.

Stil staan wil ik
bij Uw lijden
bij Uw sterven,
dan mag ik weten
wie U bent,
wat U deed.
Omdat het antwoord
dan gegeven is.
Het geheim is openbaar geworden.
De stilte wordt opgeheven
straks als het zondag wordt.

Dinsdag: Gedicht: Pilatus (Jan Mul)

Waarom komt gij met deze mens tot mij?
Veroordeel zelf hem naar uw wet;
Ik ben het niet, die 't u belet.
Zij lijken wel vervuld van razernij.

Ik vind beslist geen schuld in deze mens;
wat heeft hij toch voor kwaad gedaan?
ik gesel hem en laat hem gaan.
'k Voldoe dan toch ten dele aan uw wens.

Wilt u de hand dan aan uw koning slaan?
Ik laat u kiezen, zegt het mij,
of Jezus, of Barabbas vrij.
Die keuze lijkt mij snel genoeg gedaan.

Wat wilt gij dan dat ik met Jezus doe?
Ik geef hem over aan uw wil,
ik ben onschuldig, zwijg nu stil.
Straks spreekt men hiervan tot in Rome toe.

Onschuldig bracht gij Mij in het gericht,
uw schoongewassen hand ten spijt,
geen water, maar Mijn bloed bevrijdt.
De waarheid breng Ik voor uw oog aan 't licht.

Woensdag: Gedicht: Waarom? (Nel Benschop)

Hoe kan het, God, dat Gij Uw eigen Zoon verliet,
terwijl Gij over duivel, hel en dood gebiedt?
Waarom blijft nu de hemel doof en stom?
Waarom?

Hoe is het mogelijk, dat nu Uw eigen Kind
de weg naar Uw erbarmen en Uw troost niet vindt?
Waarom ziet Hij slechts moordenaars rondom?
Waarom?

Waarom moet Hij dit lijden dragen om de schuld
der hele wereld, totdat alles is vervuld?
Waarom zwijgt Gij nu in Uw heiligdom?
Waarom?

En waarom, als Uw Zoon de straf gedragen heeft,
heerst er nog zoveel pijn en angst bij al wat leeft?
Het duurt zo lang voordat Gij zegt: 'Ik kom'.
Waarom?

Donderdag: Gedicht: Simon van Cyrene (Nel Benschop)

Ik word gedwongen, om Zijn kruis te dragen,
maar alles in mij spant zich tot verzet;
heb ik het r'echt niet, om mij te beklagen,
dat ik het kruis moet torsen, dat Gods wet
vervloekt heeft? Dat ik ga als een verlorne,
als één, die om zijn misdaad boeten moet?

En dat die Jezus, met Zijn kroon van doornen,
mij trekt in Zijn vernedering, voorgoed?
Heb ik het r'echt niet, om mij te verzetten
als Jezus mij mijn naam kost en mijn eer?
En heeft geen mens de macht, dit te beletten?
Is God zelf doof voor mijn gerecht verweer?

- Wie voor de Heer het kruishout heeft gedragen,
en zijn verzet laat varen, voor altijd,
diens zonden zijn met Hem aan 't kruis geslagen:
wie met Hem lijdt, deelt in Zijn heerlijkheid.

Zaterdag: Gedicht: Zoveel nacht (Hans Bouma)

O God, wij weten het:

uw Zoon is de Levende,
met vaste hand hebt Gij hem opgericht,
een exodus bezorgd,

met vaste hand
hebt Gij dwars door de dood heen
bewaard en bevestigd.

Het is avond geweest.
En het is morgen geweest.
Het licht heeft de duisternis overwonnen.
Het is niet meer te keren:
dat deze wereld uw Koninkrijk wordt.

Maar toch o God.
Zoveel nacht om ons heen.
Zoveel onrecht, zoveel liefdeloosheid.
Zoveel verdriet, zoveel wanhoop.

Zoveel nacht om ons heen.
Zoveel nacht ook in onszelf.

Ontferm U over ons.
Til ons naar uw licht.
Genade o God, genade.